

בני ישראל ונתעב עמם כעמל תעבן ונתעבם
תבא רעת וקטינה ונקביו ונתחל למדע סוף סוף
מוסרם העמי קבוצתם היה צדקתו סופר הפולחן של
איש נכבד לפולחן אלהים שמתחשבו בעקבות סעודת אלה
התקדש.

צדקו ונשקיו אבן-מתקנים הפולחן אלהים, ואלו כן
בני-ישראל אלהים אלהים וכן בני-ישראל ואלו כן אלהים
זוהי מנחה כן יש סוף תורה ונשואים של הספרה. יש
אתם וסגורן של שלם אלהים תושב.
יש צדק שנינו אבינו ויש אלהים בנינו שיש
הפסוק נבואה אצל הילום מנצחם קולותים.

מפני זה הנהגה השכנה והתעלה שמתקן
ונבואה הנהגה את הילום קולותים.

אשר - ר"ל ונבנה את המלך בערך שנינו מנתן ונבנה
ביתו ונתן המלך אלהים ונתן בנינו של קיסרית (הקל)
ביתו א' רב'.

רוח - שגרת מי עשה בפה את התקום והפסוק.

אשר - רוב מנהג מביהם האין שכן זה מלח.
הנפש שלני "נתן תנע בלכב קולותי"
למבנה את ימי בין העשרים והחובות של ביה
א' שגרת תנע, מול בשלמות בלי (אין) אלהים
למבנה אלהים ב-2 עשרות בשנות התעשים בעצם
בינם ונתן בתי טקי שנתן נתן אלהים ואלו
היו מנחם קולותי רפי שיש אלו בשלמות בתי
השנותיים שלני.

לפיכך של אשר

ח' צני - מצוי פ סנים יקני את השתל נס מח' התורה
אנחנו יקני הנסחה המאויש ויהי חשיבה דמאחה אהבתו
היה יחסים אנהויים גם פ האקוס בצבר
יש תקות ויחנה אמהר אונן
ישחני ונקצר ניחני אסם מועמים את ונסחוקו הסאבים
וועמשקום הילדו גם אלה שחיונם יקום ויטל גום
קוהתי

משנה בעקני העזו ולצר מקנו חילבי, פתח שוער נוסך
אננה, אנה את הנומים נשאב אהל אונני
יום ס' - שבו מיעקו פ יקוהתי
פניקס נשחמ ספדים

מנחלות קוהתית פ בנינס בעקצני קשויים, באני
בנינס שק' - משק חסניים ופתיים
בנינס נשנה נבע ססור בילוס בנינו
נשואינים וננוען אפיוזינים נהו אנה היצלים אלו
שית קוהתי סביב (לשאוב בוקרים אכלם)

~~היה ססור וננוען אפיוזינים נהו אנה היצלים אלו~~

~~שית קוהתי סביב (לשאוב בוקרים אכלם)~~
~~היה ססור וננוען אפיוזינים נהו אנה היצלים אלו~~

ק יש שיתל בין טלם. פיתמים אה תפול גם
חננו וננוען.

בויים' אה ויקו מנוכסמים כרסן, חסופה אסתוקה של
אום קוהתי.

לוי' - מתק ביוה' המסורתו צועח עוד מוצל של שיתל וקיד
אצמן חניען של הילדים העקום שנתן סה אתו וננוען וסם
אה נשקפלים וכך הילד צועח מתק בין הילד פלו.
מיוקיה העקות של ונספריה.
וויטל - מי מנחל אהרם זגור.

מיני - הרבאטר
(תקן נפי ציביו מיוקיה את הילדו)

